

[Ivar Nørgaard]

taget en rettelse, så kronekursen blev holdt neutral.

Formanden:

Også dette citat var fra side 30.

Finansministeren (Christophersen):

Jeg er ikke så interesseret i hr. Ivar Nørgaards litteraturanmeldelser. Jeg er først og fremmest interesseret i, hvad socialdemokratiet mener.

Nu kunne jeg forstå på hr. Ivar Nørgaard, at det er socialdemokratiets politik, at kronens kurs skal være uændret. Så kan jeg oplyse til hr. Ivar Nørgaards orientering, at det faktisk også blev resultatet den 23. marts. Jeg tager hr. Ivar Nørgaards udtalelser som udtryk for, at socialdemokratiet altså har opgivet enhver tanke om en strategisk devaluering af den danske krone. Det var en meget værdifuld konstatering.

Formanden:

Hr. Ivar Nørgaard har ordet for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Jeg synes, at finansministeren bør overlade det til mig selv at redegøre for, hvad vi forstår ved vores valutapolitik. Den er nøjagtig, som jeg udtrykte det: at man skal holde kronen neutral. Det er ikke nødvendigvis det samme som det, finansministeren gjorde i marts.

Finansministeren Christophersen):

Det er en tilføjelse til den økonomiske teori, at man nu kan tale om, forstår jeg, neutrale opskrivninger og neutrale nedskrivninger. Det kan ikke forstås på anden måde, for hvis ikke ordet »neutral« skal forstås på samme måde som en uændret kurs, så må der jo ligge noget mere i det.

Er hr. Ivar Nørgaard og jeg enige om, at begrebet neutral her kan oversættes som en uændret kronekurs, præcis det, der blev resultatet den 23. marts?

Gert Petersen (SF):

Det hævdes jo rundt omkring, at meningsmålingerne skulle vise, at denne regering er

den populære i mands minde. Det synes jeg er en slemt forvrøvlet fortolkning af nogle meningsmålinger, hvor man har spurgt, om regeringen har klaret sig godt. Det må man, gud bedre det, erkende, at det har den jo. Dermed har man så sandelig ikke sagt, at man synes, at den er populær, eller at man synes, at det danske folk og Danmark som sådant har klaret sig godt under denne regering.

For det første, hvordan klarer folket sig? Ja, vi har altid hævdet, at der er stor forskel på folket, det udgør ikke en helhed, og det er også helt åbenbart set fra regeringens synspunkt, at det ikke er tilfældet. Når finansministeren, som det f. eks. skete her for et par måneder siden, truttede i trompeten og påstod, at nu gik det hele meget bedre, ja, så må det skyldes, at han ikke rigtig regnede de arbejdsløse med til folket. Regeringen forudser jo selv – det fremgik af budgetredegørelsen – praktisk taget den samme katastrofale arbejdsløshed om 4 år, som vi har i år. Orde, at alt går bedre, forudsætter, at disse arbejdsløse ikke rigtig hører med, for det går så sandelig ikke bedre for dem, og der bliver ved med at være alt for mange af dem.

Eller man kunne måske fra regeringens side følge det råd, den har fået fra en af sine gode venner, Steffen Møller – som i øvrigt har medlemskort til socialdemokratiet, men det må det parti jo tage sig af. Han har leveret løsningen på problemet, idet han har udtalt, at vi blot skal vænne os til – vi kunne passende begynde med det til næste år, det er 1984 – at kalde en arbejdsløshed på 140.000 for fuld beskæftigelse, så har vi fuld beskæftigelse. Forfatteren til bogen »1984«, hvor man løste konfliktproblemerne ved bl. a. at kalde krig for fred, så havde man fået fred, må fryde sig i sin himmel over, som hans spådomme går i opfyldelse. Vi andre har derimod ikke særlig meget grund til begejstring.

På den anden side ville det være uretfærdigt at beskyldte regeringen for at have glemt de arbejdsløse. Det har den så sandelig ikke. Nedsikring af deres dagpenge, især supplerende dagpenge – det var noget af det første, regeringen gjorde – vidner om det modsatte. Heller ikke enlige mødre, børnefamilier med små indtægter, lønmodtagere, der bliver syge, eller de uddannelsessøgende er glemt af regeringen. De skal ikke alene holdes uden for